

ELS MÀRTIRS, TESTIMONIS SUPREMS DE L'AMOR A CRIST: Mn. JOAN TOMÀS GIBERT (2)

Falten poques setmanes per la magna celebració de les beatificacions dels màrtirs del diumenge 13 d'octubre a Tarragona. Nosaltres anem esmentant

els qui reberen les aigües baptismals a alguna de les nostres parròquies. Per això els fem un reconeixement especial. En joiosa escaïença de la seva beatificació estem preparant una làpida commemorativa del seu baptisme i del seu martiri que posarem a cadascuna de les parròquies.

El segon és Mn Joan Tomàs i Gibert. Les dades que hem pogut recollir d'ell les varem escriure ja a EL CANDELER núm 120 (20 de gener de 2013).

Afegim alguna cosa més. Només tenia 32 anys quan el varen assassinar per l'espatlla, després de mofes i burles. La serenor i alhora tremolor amb què afrontà la mort demostrava la seva fortalesa cristiana i alhora seva condició humana. Una llarga llista de parents pròxims, dos nebots, i llunyans el recorda amb emoció i orgull. Ells mateixos varen aconseguir el permís per traslladar les restes del seu parent màrtir des del cementiri de Salardú, fins a Valls, i ser sebollides del nostre cementi, el juliol de 1954. Sempre que s'escaigui una visita vostra al nostre fossar apropieu-vos a la capella número 35 (entrant a la dreta) per pregar la seva intercessió a fi que siguem cristians coratjosos i coherents en aquesta societat sovint indiferent a la proposta de vida evangèlica. Si no som cristians fermes i valents la nostra professió de la fe no és creïble.

NOTÍCIES I COMENTARIS

+ INSCRIPCIONS PER LA CATEQUESI: del 16 al 20 de setembre, de 6 a 2/4 de 8 de la tarda

+ PELEGRINATGE ARXIPRESTAL A MONTSERRAT, dissabte 5 d'octubre, cal reservar la plaça de l'autocar i el dinar. (L'ordre de les places de l'autocar es l'ordre d'inscripció i pagament de 40€ . Més informació i detalls als tríptics; termini el 29 de setembre)

+ 9 ANYS DE L'ORDENACIÓ DE NOSTRE ARQUEBISBE JAUME: el di-jous que ve, dia 19.

+ EL PLA PASTORAL DIOCESÀ de 2013-2014 posa el seu accent en la família cristiana, comunitat creient i evangelitzadora.

“Com hem dit anteriorment, aquesta beatificació vol ser l’acte culminant de les diòcesis espanyoles de l’Any de la fe, promulgat pel qui en aquell moment presidia l’Església universal, el venerat papa emèrit Benet XVI. La Professió de fe d’aquests servents de Déu és admirable, perquè la fe que van proclamar amb els llavis va ser rubricada amb la pròpia sang. Ells, que van viure en el do de la fe, van morir per causa d’aquesta mateixa fe i no es van avergonyir de la creu del Senyor (cf. 2Tm 1,8). Ara és el mateix Senyor qui, mitjançant el ministeri de l’Església, els glorifica per a l’edificació del cos de Crist i per a la glòria de la santa Trinitat.

Durant l’Any de la fe, gràcies a tantes iniciatives pastorals, tots estem aprenent a fer la confessió fidei amb una comprensió del que creiem, tot cercant una coherència més gran entre vida i fe a fi d’esdevenir testimonis de l’Evangeli i llavor per a una reevangelització de la nostra societat.

Impressiona pensar que, per aquesta fe que nosaltres proclamem, moltes persones van donar la vida. Són per a nosaltres exemple de fortalesa i de fidelitat. Vull fer memòria del qui fins fa poc era Pontífex de l’Església catòlica, en la seva carta Porta fidei: «Per la fe, els màrtirs van entregar la seva vida com a testimoniatge de la veritat de l’Evangeli, que els havia transformat i fet capaços d’arribar fins al do més gran de l’amor amb el perdó dels seus perseguïdors.»

La glorificació de tants servents de Déu ha de ser per a tots nosaltres un esperó per a renovar la fe, i ha d’omplir de nova vitalitat les nostres diòcesis. En la tradició cristiana s’ha considerat que un màrtir és una persona que mor per la fe religiosa, i en molts casos és torturada fins a la mort. En moltes ocasions assimillem màrtir als màrtirs cristians dels tres primers segles, els qui van ser assassinats per les seves conviccions religioses. Això no obstant, hi ha hagut més màrtirs cristians al segle XX que en el conjunt dels dinou segles anteriors. Cal assenyalar també que en el nostre segle XXI continuen les persecucions religioses, i que la majoria d’elles tenen els cristians com a víctimes”.

(De la Carta pastoral de l’arquebisbe Jaume “Els màrtirs, testimonis supremes de l’amor al Crist”, juny 2013,

És inevitable que la propera celebració del 13 d’octubre evoqui una trista situació passada que encara desvetlla sentiments enfrontats i obre ferides per la mort de persones estimades i no oblidades. Per desgràcia, aquella guerra incivil va causar la mort de moltes persones, víctimes innocents de decisions que altres havien pres en els dos bàndols. Les causes d’aquestes decisions sovint estaven intoxicades per ideologies mancades de valors humans i cristians. Durant aquests molts anys passats s’han trobat a faltar actes de reconciliació, l’oblit i el perdó. En els pensaments i comportaments d’algunes persones encara hi ha un esperit destructiu i desqualificador del qui ho pensa diferent. No hem avançat gaire en la tolerància intel·ligent, la democràcia real, el diàleg franc i acollidor. Em temo que aquesta celebració de fe sigui aprofitada per alguns per a remoure encara aquests sentiments baixos i per aixecar símbols que ens enfronten.

La festa del martiri de sant Joan Baptista, que l’Església proclama “màrtir de la veritat i de la justícia”, m’ha fet pensar en tants que en aquella contesa, i abans i després de la mateixa, van ser víctimes de la barbàrie cega i de la repressió de la dictadura, de l’odi i de l’opressió. L’Església també hauria de retre un reconeixement sincer i generós de tots ells sense distinció, cosa que contribuiria a la pacificació de la memòria i ajudaria també evitar els retrets i la manipulació política d’aquest esdeveniment eclesial.

Josep Bofarull